

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Avgvstini Valerii, Veronensis Episcopi, De Rhetorica
Ecclesiastica Libri III. Perqvam Ervditi**

Valiero, Agostino

Coloniae, 1582

Correctionis, Præteritionis, & paulùm immutati verbi, exempla. Cap. XXXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69050](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69050)

in hunc modum: Num putatis aliquem esse, qui crucem suam non ferat? mihi credite, & reges, & principes, & omnium generum homines, ferunt crucem suam; maiorem illi, quos feliciores putatis. Auerfione idem Nazianzenus usus est, cum ad Casarium ita orationem conuertit: Habes à me, Casari, funebre munus, habes orationum mearum primitias, habes à me ornamentum omnium ornamentorum. Sic auerfione utatur Ecclesiasticus orator, excitans populum ad Christianas virtutes: Accepistis, fratres, à me, quæ sit voluntas Dei; accepistis quid sanctum Euangelium doceat: reliquum est, ut nè frustra vos sermoni meo interfuisse videamini, operibus ostendatis. Dubitationem adhibuit Basilus in temulentos: Quomodo in his rebus me geram? si & oratio inutilis est, & silentium difficultates multas & incommoda habet, diligentiam, & curam omitemus? at periculum habet negligentia; an in ebrios aliquid loquar? at mortuis auribus insonamus. Ita oratorio quodam modo adhiberi potest figura, quæ dicitur dubitatio, et valet ad docendum, atq; ad delectandum. Surdis canam fabulas, nècne, vehementer dubito, quod quidem mihi maximè molestum esset. & alio modo, eadem figura utens, dicere poterit: Interdum dubito, nè nimis obscura videatur vobis oratio cum re, vos non percipere, quæ dico, ostendatis. Correctionis, Præteritionis, & paulum immutati verbi, exempla.

Cap. XXXI.

CORRECTIONIS exemplū extat apud B. Basilium, in oratione prima de ieiunio. Quid facilius, inquit, & leuius ventri est, tenuitate victus noctem trahere

ducere, an ciborum copia oppressum iacere? vel potius nè iacere quidem, sed crebrò se versare cum gemens dirumpitur? nisi fortè dicas, gubernatores, oppressam onere nauem faciliùs seruare, quàm leuiorem atque expeditam. Hac dicendi forma ad reprehendendum vti poterit Ecclesiasticus orator: Multi ita se diligunt, aut potius se non diligunt, vt adulationibus delectentur, & monitores suos odio habeant. Præteritio illa dicitur, quæ est apud Nazianzenum in Apologetico. Ac tot tamq̃, graues sunt, tum in reliquis animorũ morbis, tum in doctrina etiam ipsa, peruersæ, peruersiq̃, spiritus notæ & impressiones, tantumq̃, ei negocium incumbit, cui hæc moderandarum, regendarumq̃, animarum cura commissa est. plura etiam, nè modum excedat oratio, præmittimus. Venustatem & pulchritudinem orationi affert, paulum immutatum verbum atq̃, deflexum, vt est apud eundem Gregorium Nazianzenum, qui in Iulianũ impium religionis Christianæ desertorem inuehens, eum verius ait Idolianum appellari. Si commodè cadat, hæc figura vti poterit orator, sed admodum rarò, nè acumen ostentare videatur; vt Verona non incommodè dicere poterit, Veronam dictam esse, vt esset verè vna in Christo, in sancta Ecclesia, & omnes amore inter se essent coniuncti. quæ figura vti poterit orator, dum ad sedandas discordias, & ad remittendas iniurias populum excitabit.

Gradationis, Digressionis, & descriptionis exempla. Cap. XXXII.

GRADATIO præclarissima est apud Apostolum: *Gloriamur in tribulationibus scientes q̃ tribulatio*

N 2

patien-